

Labeit B, Grond T, Beule Ag, et al. Detecting myositis as a cause of unexplained dysphagia: proposal for a diagnostic algorithm. Eur J Neurol 2022; 29(4): 1165-73.

Idiopathische inflammatoire myopathieën (myositis) kunnen zich presenteren met slikstoornissen als belangrijkste of enige symptoom. Dan kan het stellen van de diagnose moeilijk zijn. In deze studie werd een voorstel gedaan voor een stroomschema. Het voorstel is geëvalueerd om myositis te kunnen identificeren als oorzaak van onverklaarde slikstoornissen.

In een periode van 4 jaar werden 72 mensen met slikstoornissen die mogelijk zouden kunnen passen bij myositis, via het stroomschema beoordeeld. De gemiddelde onverklaarde klachtenperiode was 3,8 jaar. De ernst van de slikstoornis werd gemeten met de FOIS-score¹ en varieerde sterk: FOIS 1: 3 personen, FOIS 2: 2 personen, FOIS 3: 9 personen, FOIS 4: 3 personen, FOIS 5: 18 personen, FOIS 6: 36 personen en FOIS: 1 persoon.

Onderdeel van onderzoek waren verder een slikvideo, slik-endoscopie, MRI, EMG, bloedbepalingen en als laatste een spierbiopt. Door deze specifieke diagnostische benadering werd 1 persoon gediagnostiseerd met myositis op basis van antilichamen in het bloed en 18 mensen op basis van het spierbiopt, volgens de Europese reuma criteria. Er waren 13 personen met polymyositis, 5 met IBM en 1 met dermatomyositis. Na de diagnose werden 18 mensen behandeld voor de myositis. Van de 10 personen met follow-up verbeterde het slikken bij 3 personen en bleef het slikken stabiel bij 6 personen.

Volgens de onderzoekers is myositis een potentieel behandelbare ziekte die overwogen zou moeten worden bij onverklaarde slikstoornissen. Het ontwikkelde stroomschema helpt mensen op te sporen met een myositisachtige slikstoornis.

¹ FOIS betekent functionele orale inname score. Deze wordt gebruikt om de ernst van de slikstoornis vast te stellen en de consequenties op de functie van het slikken. De score loopt van 1 tot en met 7. Nummer 1: geen orale inname; 2: afhankelijk van sondevoeding met ongestructureerde, minimale orale inname; 3: afhankelijk van sondevoeding met gestructureerde orale inname; 4: volledige orale inname van één consistentie; 5: volledige orale voeding met meerdere, speciaal aangepaste consistenties; 6: volledige orale inname zonder speciale aanpassingen, maar met vermijding van specifiek voedsel of vocht; 7: volledige orale inname zonder aanpassingen.